

De "re" Envelat

§. "Carroussel"? — Res.
 "Carroussel" i barraques de fira? — Res, o quasi res.
 "Carroussel", barraques de fira i envelat? — Festa Major.

§. En l'edat de pedra, com eren els envelats?

§. Gènesi.
 Agafeu un "sant de barri", sembreu desavinences entre els veïns i en sortirà un envelat. V. gr.: Sants Metges.

§. En clavar les antenes, si obriu les finestretes de vostres narius, sentireu pudor de socarrim. En aixecar la vela, haureu tastat rostit i l'oca està en capella. En treure els cortinatges, estareu embafats.

§. Envelat de dalt i envelat de baix. Hi manca un marcador per indicar l'"score". "Referè", és el convidat i el ccacionen amb cuixes d'oca.

§. ...Si; però nosaltres estrenem l'"alfombra".

§. Ball de 10: El de les 12'33.

§. — "El bon cacauet i la bona ave llana!" — Resulta anacrònic. Deu anar pels forasters.

§. Comentaris femenins
 Primer: Es bonic aquell vestit! Si ella fos més bufona...
 Segon: Llàstima que el vestit... Tan maqueta que és ella!

§. Si les notes d'un manubri us esquitxen el "parabrises" del cotxe anant a 40 Km. per hora (1), l'orquestra de l'envelat us ratlla el "duco".

§. Aquests són els de la "colònia". Marquen més punts dels que toquer. Un altre detall: són els únics amb pantaló blanc i camisa d'esport.

(1) Carles Sindreu: «La claxon i el camí».

Aquests són els de la «colònia»...

§. Que són "monos", tan petits! Oh, i ballen bé! Què els diu aquell "ganàpia"?

§. Els urbans de l'envelat porten un rètol que diu: "Conserge".

§. "Els forasters, entrada lliure".
 45 minuts després: — Només em costa 7'50. M'he pogut escapar d'un.

§. El corneti del ball de rams està en contacte directe amb l'òrgan de Corti de l'oït intern.

§. — Tè, Miquelet, compra'm el ram.
 — Pel treball jo vull un "polo".

§. Les ones sonores de l'orquestra estan llimades. Només el corneti punxa.

§. Si voleu estudiar un instrument, no escolliu el corneti. Si les malediccions es complien...

§. Amfibòlia. Un envelat mullant-se. (Massa trist.)

§. L'únic que va de cada dia i esguarda el temps com un rajoler: l'envelador. Moltes vegades és també un incomprès.

§. Ópera a l'envelat. Música filtrada i pura pels de fora. Cock-tail de fum i música a dins.

§. Una equació: Sant de barri : carrer = envelat : ciutat.

§. Última nit de Festa Major. Mireu els rostres i l'endevinareu. A cada ball els músics acceleren el compàs. Per això el darrer vals és desenfrenat i vertiginós. En sortir, queda, com record, un regust de suc de roses de paper i d'aranyes de llautó. Si llavors resteu allí, veureu com l'envelat tanca els ulls i queda immòbil i a mercè dels enveladors que el desentranen en lleugera i hàbil dissecció.

B.

El sarauista

Parlem, naturalment, del sarauista veritable, del sarauista autèntic, del... foraster; perquè el sarauista castiç, ha d'ésser foraster; és indispensable que ho sigui.

Vesteix amb extremosa elegància, porta les sabates com un espill, els cabells pulcrament allisats i una flor al trau de la solapa. Un bon observador, però, no deixaria de veure en la ostentosa presentació del sarauista, una distinció postissa i manlleuada, una elegància perfectament vulgar. Parleu-li, si voleu completar l'estudi d'aquest exemplar: el trobareu d'una vulgaritat aplanadora.

Deambula olímpicament per l'envelat amb aires de «coc», es mira una a una les donzelles amb una «pose» plena d'afectació, talment com un general que passa revista de les «seves» tropes o com un soldà que fa recompte del «seu» serrall. Aquesta vull, aquesta no vull, fa una acurada selecció com experimentat i destre coneixedor del «gènere».

L'orquestra romp el foc i el sarauista entra en funcions. Resoltament es posa a tret de la donzella i amb entonació melosa li prega de ballar el primer vals.

A la donzella li plau el sarauista; el troba simpàtic i elegant i distingit. N'ha format un bell concepte.

Ah! També les donzelles, les nostres encantadores i ingènues donzelles, solen formar bon concepte del llibre més pulcre, el de presentació més rica, el de les cobertes més belles i polides. Què hi vol dir que de per dins sigui vulgar o que sigui el que vulga?

Per la donzella de l'envelat, el sarauista és un llibre color de rosa amb lletres daurades.

NYAPAS

(«Foc Nou». Any 1919)